

Київ навесні ввечері
Зеров Микола Костянтинович

Хоч як звели тебе гермокопіді
І несмак архітекторів-нездар,
І всюди прослід залишив пожар, —
Ти все стоїш, веселий, ясновидий

І недаремно вихваляють гіді
Красу твою, твій найдорожчий дар
Синіють води, зеленіє яр,
І стелються сліпучі краєвиди.

А вулиці твої виводить зір
В повітря чисте. В запашний простір,
Де ходить вітер горовий і п'яний,

І в тихий час, як западає ніч,
Поважно гомонять старі каштани
І в небо зносять міради свіч.

9.06.1928

Постійна адреса: http://ukrlit.org/zerov_mykola_kostiantynovych/kyiv_navesni_vvecheri